

је сасвим другачија и ту се полази од принципа да закон (или неки његов део) није ништав од свог доношења, дакле да је важио и важи све до доношења одлуке уставног суда која укида важење таквог закона и такав закон више не важи, али тек од објављивања такве одлуке па надаље или убудуће. Од овог правила да одлука уставног суда укида важење неуставног закона од момента њеног доношења, односно објављивања, па на даље, у неким земљама има и изузетака.

Тако у Аустрији (по Уставној реформи од 1929. год) Уставни суд може својој одлуци да да ретроактивно дејство уколико је поступак оцене уставности закона покренуо Управни или Врховни суд земље а такав изузетак познаје и италијанска уставносудска пракса у вези кривичних пресуда изречених раније на бази спорног (а касније касираног) закона и то тако да се извршење пресуде донете по оваквом закону обуставља а такође престају и све њене кривичне последице.

V УСТАВНИ СУД У РЕПУБЛИЦИ СРБИЈИ

Уставно судство представља важну, али не и довољно уважавану, функцију и институцију у уставном систему наше земље, некада (у бившим Југославијама) а и данас, и иза себе је оставило и развило релативно дугу и богату судску и политичку праксу. У социјалистичкој Југославији (а и Србији у оквиру ње) уставни суд се појављује као посебан и самосталан орган 1963. год. доношењем Устава СФРЈ. Југославија је била прва социјалистичка земља која је увела судску контролу уставности у облику посебног судског органа какав је уставни суд. Иако га је прва увела, та бивша социјалистичка Југославија није успела и да га прослави, што би се можда очекивало јер сам социјалистички (комунистички) режим није био спојив са владавином права и поштовањем уставности и законитости. Тек са падом социјализма, у постсоцијалистичкој епохи Југославије (и Србије) створени су услови да уставни суд добије потребан ауторитет и постане важна уставна институција. То би се и догодило да Југославију и Србију није снашло зло у виду једног популистичког режима и новог лидера, Слободана Милошевића, који га је предводио и који је прижељкивао (па и све чинио) да помути славу великог комунистичког узора какав је био Тито на кога се у много чему угледао и копирао га.

1. ИЗБОР, САСТАВ И НАДЛЕЖНОСТ УСТАВНОГ СУДА РЕПУБЛИКЕ СРБИЈЕ ПО УСТАВУ ОД 2006.